

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Confessio IV. quoad iterationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

130 CONFESSIO III.

riò confitendam, non tenetur postea iterum confiteri peccatum, sed sufficit illam confiteri. Præl. 9.num. 4.

Quæ circumstantiæ sint confitendæ, vel non. vide tit. Circumstantia.

CONFESSIO III.

Quo ad modum.

A **P**ECCAT mort. qui confitetur ob finem mortaliter malum; si tamen fuerit venialiter malus, peccabit venialiter. c. 2 i. n. 40.

B Ut aliquis dicatur confiteri principaliter, ne infametur in populo, vel propter metum apparitoris seu Merini, non satis est, quod alias non confiteretur: sed requiritur, ut id æquè vel pluris faciat quàm confessionem. Ibidem.

C Non peccat mort. qui ne bonam estimationem amittat, confitetur uni Confessario omnia peccata etiam grauiissima, & alteri postea solum leuiora. Ibidem.

CONFESSIO IV.

Quo ad iterationem.

A **N**VLLA lex diuina nec canonica obligat iterum confiteri peccatum semel rite confessum. Imò nec lex humana ad id obligare potest

potest absque pœnitentis cōsensu. c. 9. n. 42. & c. 23. n. 38. Vnde nemo tenetur ad iterandam confessionem semel legitimè factam. c. 9. n. 4. quando pœnitens, qui ab inferiori absoluitur à reseruatis, teneatur iterum confiteri superiori, vide in tit. absolutio 2. lit. B.

Confessio regulariter valet nisi aliquid **B** substantiale desit. nu. 1. Id verò, quod communiter dicitur, scilicet, quòd propter vnum ex quinque defectibus potest esse obligatio iterandi confessionem, nempe propter defectum vel pœnitentis, vel confessarij, vel contritionis, vel confessionis, vel satisfactio- nis, intelligendum est quando defectus est substantialis. num. 2.

Confessio facta à pœnitente excommuni- **C** cato scienter, illicita est; valida tamen, & non iteranda. n. 3. Secus, si sciat aut credat esse mortale recipere, vel procurare absolutionē à peccatis, manens excommunicatus. nu. 4.

Confessio facta Sacerdoti excōmunicato, interdicto vel suspenso, non tamē notoriè, si fiat ex ignorantia, valida est; imò quavis fiat scienter, dummodò pœnitens nō peccet pe- tēdo absolutionē à tali Sacerdote. n. 7. No. 9.

Facta autem Sacerdoti excommunicato, **D** suspenso, vel interdicto, denunciato, ac declarato, vel notoriè tali, quamuis non sit ob notoriam percussione[m] clerici, non valet. n.

6. Sed in Nouo. num. 8. & cap. 17. num. 35. videtur correctum hoc vltimum.

E Confessio facta alieno confessario spe rati-
tationis, est iteranda. c. 9. nu. 5. No. n. 6.

Facta etiam Sacerdoti existenti in mor-
tali, est iteranda, si pœnitens peccauit indu-
cendo illum. ibid. num. 7. No. num. 10.

Facta item Priori, Abbati, vel Parocho,
nullum titulum bonum, nec malum habenti,
est iteranda. num. 8. No. num. 11.

F Facta bona fide ei qui nullum titulum
bonum, nec malum habet, vel qui notorie
amisit illum, cognito postea hoc defectu, est
iteranda. Ibidem.

Facta etiam Sacerdoti qui nesciuit, vel
noluit vti forma substantiali absolutionis,
non est valida. num. 9. No. num. 12.

G Facta item absque proposito vitandi pec-
cata in posterum, non est valida. Si tamen
doleat de præterito, & proponat de futuris,
quamuis dolor, & propositum nõ sint talia,
vt sufficiant ad gratiam etiam cum Sacra-
mento, valida est. ca. 9. nu. 10. No. num. 13.

H Confessio facta à pœnitente qui scienter
tacuit peccatum mortale, præ pudore est
iteranda. num. 11. No. num. 14.

Facta etiam non adhibita diligentia re-
uocandi peccata in memoriam, non valet. n.
15. No. num. 16. Quod magis explicatur

cap.

CONFESSIO IV. 133

cap. 6. num. 14. No. num. 15. Scilicet si pœnitens nihil antea cogitavit.

Quando confessio non est integra, quia I tacetur aliquid mortale, vel circumstantia, vel quia data opera fit Sacerdoti, à quo pœnitens non bene intelligitur, est nulla. Secus si fiat iusta de causa, aut ex ignorantia. c. 9. num. 11. No. num. 15.

Duobus autem modis poterit prudens confessarius cognoscere confessionem fuisse invalidam, & iterandam, eo quòd facta fuerit confessori ignorantis: scilicet quando ipse prudens cōfessor aliàs iam nouit illius omnimodam ignorantiam, vel quando ex discursu confessionis sibi factæ, talem ignorantiam colligit, eo quòd ille in rebus grauibus quas minime ignorare debuisset, nullū remorsum conscientie, vel scrupulum inicit ipsi pœnitenti. Velut si simplicem fornicationem, vel omissionem sacræ communionis in paschate, vel semel in anno, esse peccata mortalia diiudicare non nouit. num. 9. No. num. 12.

Confessio facta confessori potenti absolueri à quibusdam peccatis, & à quibusdam non, non est iteranda quo ad omnia. num. 6. No. num. 7.

Non est iteranda confessio, eo quòd satisfactio non sit adimpleta; vel, eo quòd sit adimpleta in mortali. Secus, si ante absolutionem,

tionem, contemneret satisfactionem sibi iniunctam. cap. 9. num. 14. No. num. 17.

Neque etiam est iteranda, eo quod pœnitens credat se postea peccaturum. Secus, si crederet, se non posse à Deo sufficiens auxilium impetrare. num. 15. No. num. 18.

Qui iterat confessionem cum Sacerdote, cum quo antea inualidè fuerat confessus, si sacerdos meminit peccatorum, vel pœnitentiæ iniunctæ, vel status pœnitentis, saltem in confuso, non tenetur pœnitens, iterum in particulari confiteri peccata semel confessa, sed in generali, dicens, *de omnibus peccatis quæ tibi aliàs confessus sum, dico Deo meam culpam, & tibi pater*; deinde declararet peccatum, quod scièter omisit, vel ob quod confessio facta, fuit nulla. cap. 9. nu. 16. No. num. 19.

N Peccat venialiter, qui imprudenter, propter scrupulos, sæpius repetit confessionem legitimè factam: imò si fiat cum periculo desipiendi, vel cum notabili scandalo confessarij, vel notabili infamia tertij, erit mort. cap. 21. num. 42.

Scrupulosus, semel legitimè confessus, quâvis postea occurrant peccata, quæ ignorat an fuerit confessus, vel non, non tenetur iterum confiteri, sed certè iudicare potest, se illa confessum fuisse. *ibid.*

Per

Per Confessionem, quam non sequitur absolutio, non impletur præceptum Ecclesiæ. cap. 10. num. 4.

CONFESSIO V.

Quo ad obligationem.

Nullus tenetur confiteri, tertia alia Naudiente persona. cap. 2. num. 5. Nouo num. 1. & 7. Nec per interpretem, vel per scriptum. cap. 21. nu. 36. Facta tamen confessio sic, valet: & valet etiam absolutio in scriptis missa. * cap. 21. num. 36. & cap. 2. nu. 5. No. num. 7.

Nullus tenetur confiteri peccata aliàs ritè confessà, vt dictam est, Confessio. IIII. lit. E. A.

Peccat qui cùm possit confiteri ore proprio, non vult nisi per scriptum, vel nunciium, ob pudorem vel segnitiam. cap. 21. num. 38.

Tempus in quo obligat confessio, non est definitum iure diuino, sed iure humano. cap. 2. num. 6. Nouo num. 9. Non obligat fieri statim post peccatum. Ibid.

Qui autem nouit se non habiturum memoriam omnium peccatorum in Quadragesima, non tenetur præuenire confessionem.

* Obserua, lector, hanc opinionem D. Nauarri. qua sicut etiam multorum aliorum, Confessionem in scriptis, & Absolutionem dari non se: post sel. mem. Cœmētis V:II. decretum, nullo modo esse tenendam, is enim decreto quodam edito 19. Iulij anni 1599. eam planè reprobanit, & tamquam falsam, & temerariam, & scandalosam damnauit.

fibi
cc-
cus,
au-
pe,
si
eni-
fal-
ite-
mel
mi-
dico
de-
l ob
1. 16.
pro-
nem
culo
con-
mort.
fifus,
gno-
netur
otest,
Per